

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

"BÁRCSAK LÁNGOLNA MÁR!"

Lukács evangéliuma 12:49. versét a Budai féle fordítás így adja vissza: "Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a földre, és mit kívánhatnék jobban, mint azt, hogy bárcsak lángolna már!" De az új protestáns fordításban is ezt olvashatjuk: "mennyire szeretném, ha már lángolna!"

Öreg földünk már sok tüzet látott. Akik átéltek a II. világháború borzalmait, azok a szótól is félnek, mert a gyújtó-bombák pusztító tüzeire gondolnak. Nincs itt valami félreértés, vagy fordítási hiba? A Szelíd Ná-

záreti, a Békesség Fejedelme, és a Békesség Királya tüzet kíván a földre? Jól olvassuk ezt? Igen! Szinte küldetését is ebben látja és azt mondja: "Azért jöttem, hogy tüzet bocsássak a földre..."

Miféle tüzet hozott Ő, és miféle tűz az, amit annyira kívánt; hogy bárcsak lángolna már, mennyire szeretném, hogy immár égjen!

Nem a pusztítás tüzeit kívánta Ő, amellyel Illés pusztította el Akházia hozzá küldött csapatait (2Kir. 1: 9–12). Nem is a sértett bosszúállás tüzeit, amellyel Jakab és János készek lettek volna elveszteni egy egész samaritánus falut, csak azért, mert nem adtak nekik éjjeli szállást (Luk. 9:54). Nem is a féltékenységek és az irigységnek ma is jól ismert tüzeit, amely Heródes szívében égett és mennyi ártatlan vérnek és könnynek lett az okozója (Mt. 2:16). Az Úr nem ilyen tüzekre gondolt, bár tűz ez mind. Ahogyan Jakab apostol mondja: "A nyelv is tűz, a gonoszságnak összessége . . . , mely megszeplősíti az egész testet és lángba borítja életünk folyását" (Jak. 3:6).

Az Úr a Szentlélek tüzeire gondolt. Ő tüzet kívánt, de az Isten iránt és Isten háza iránt égő szívnek tüzeit. Amely az Ő szívét is betöltötte ott Jeruzsálemben, amikor ostort ragadt... A tanítványok akkor eszméltek rá, hogy meg van írva: "A te házad iránt való féltő szeretet emészt engem" (Jn 2:17). Ó, mennyire kívánná az Úr, hogy ez a tűz, a buzgóságnak tüze égjen ma sokunknak szívében!

Hogy kívánta Ő az érte égő áldozatos szeretetnek tüzeit, amely Mária szívében lobogott, amikor megkente Őt egy font igazi drága nárdusból való kenettel... és a ház megtelt a ke-net illatával.

Hogy kívánhatta az égő és élő bizonyágtevés tüzeit. "Nem olyan-é az én Igém, mint a tűz, azt mondja az Úr?" "Imé tűzzé teszem az én Igémet a te szádban" (Jer. 23:29, 5:14). Ezért mondta Jeremiás próféta: "Mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztve" (Jer. 20:9). Ez történt a tanítványokkal is. Amikor a pünkösdi napja elérkezett, tűz szállt alá az égből és mindnyájan beteljesedtek Szent Lélekkel. És azok a tanítványok, akiket eddig a bezárt ajtók mögött a félelem tartott fogva, most előjöttek és oroszlán bátorsággal szóltak az Isten nagyságos dolgait.

Jeruzsálemben az első pünkösdi napján beteljesült az Úr kívánsága: a tűz lángolt. Ez volt a bizonyágtétel tüze, amit nem lehetett fenyegetésekkel, de még börtönnel sem elnémitani. Azért mondta Péter és János: "Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk" (ApCs. 2:20).

Az Ótestamentumban Áron első áldozatát mennyei tűz emésztette meg, mert tűz szállt alá az égből és megemészté az oltáron az égő áldozatot. Mikor ezt látta az egész nép, újjongtak az öröm miatt, és arcra borultak az Úr előtt (3Móz. 9:24). A tűz az égből szállt alá, de hogy ez a tűz égve maradjon és szüntelen égjen, ez a szolgáló papok és lévíták feladata volt. Figyeld meg 3Móz. 6: 8–13-ban. Ebben a rövid kis szakaszban háromszor ismétlődik ez a parancsolat: "A tűz szüntelen égve maradjon!" Meg vagyok győződve arról, hogy ez a felszólítás a mai szolgálattevőkre is érvényes: a szeretetnek, az Érte égő áldozatnak, a buzgó imádságnak, a bizonyágtevésnek tüze szüntelenül égjen!

Urunk Jézus alapigénkben idézett szavait ma így kell hallanunk: azért

TURMEZEI ERZSÉBET:

NYÁR

Uram! áldalak a nyárban,
Aranykalászos határban
száll most hálával teli
trónusod elé az ének
tüzeért a nap hevénél,
mert a szemet érleli,
esőcseppek záporáért,
hajnalok hűs harmatáért,
mindenért az ég alatt
vigassággal áldalak.

Friss vetés, szép zöld ígéret
magot hozott és megérett
s amint lengeti a szél,
zizegő, szelíd szavával,
hitet tevő himnuszával
nagy jóvoltodról beszél.
Boldog, aki érti, hallja,
s míg aratni készül karja,
miközben rend egyre dül,
Téged dicsér egyedül.

Minden kicsiny búzaszemben
porbakényszerítesz engem,
csodatevő Istenem.
Kezed odatetted áldva
a nyár gazdag asztalára
mindennapi kenyerem.
S asztalán a keresztfának
Fiadnak is odaszántad,
hogy Benne legyen nekünk
kenyerünk és életünk.

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER
P. O. Box 826,
Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470

A szerkesztő bizottság tagjai:
Dr. Haraszi Sándor, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct. Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: DR. HARASZI SÁNDOR, Henry
General Professional Bldg., Suites 3 and 4
(On Henry General Hospital Premises),
Hudson Bridge Rd., at I 75, Stockbridge,
GA 30281 — Tel.: (404) 474-3686.

Alelnök és a Bethesda Otthon Igazgatója:
KISH J. ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Tel.: (305) 723-3288

Főtitkár: SCHAFFER FERENC, 307 Al-
gonquin Ave., North Bay, Ont., Canada
P1B 4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, Ohio 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Pénzügyi Bizottság elnöke: DR. HENRY
AUSTIN, 2 High St., New Brunswick, N.J.
08901 — Tel.: (201) 545-1392

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BIRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Telefon (lakás): (305)
723-4627; Iroda: (305) 724-1580

jöttem, azért szenvedtem, azért hal-
tam meg, és azért támadtam fel,
hogy tüzet bocsássak a szívetekbe, és
mit kívánhatnék jobban, mint azt,
hogy bárcsak lángolna már! És vajon
miért nem lángol? Mert nem lángol-
hat az tudtunk és akarattunk nélkül!
Kiáltunk ma az énekíróval: "Ó küld
alá nagy Isten Lelked leheletét!" "Is-
ten élő Lelke jöjj, áldva szállj le rám,
Égi lángod járja át, szívem és a
szám. Old fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke jöjj!"

Herjeczki András

Szemle

MINT LAPSZERKESZTŐ, az el-
múlt hónapokban több helyről kap-
tam bírálatot azért, hogy sok az an-
gol szöveg a lapban. A bírálóknak
részben igazuk van. A lapszerkesztő
és a nyomda között 3900 km távolság
van, emiatt a lapszerkesztőnek nem
áll mindig módjában, sőt sohasem
látni azt pontosan miből mennyi ke-
rül a lapba, csak akkor, ha már a
lap megjelent. Azonban a nyomdász
igyekszik mindig a legjobbat meg-
tenni és ízlésesen, nívósan előállítani
a lapot, amiért őt mindig a legna-
gyobb elismerés illeti. Az angol szö-
vegre is szükség van és a jövőben
több figyelmet szentelünk arra, hogy
egy lap vagyis két oldalnál több ne
legyen az angol szöveg.

Tény és valóság az, hogy azért,
mert angol szöveg is van, az előfi-
zetők száma nem emelkedett. Sőt
egyesek azt emlegetik, ha sok lesz az
angol szöveg, a lapot nem fizetik elő.

A Szerkesztő kéri az olvasók türel-
mét.

MI A LÉLEK?

(Bibliai és tudományos alapon)

Írta: Csopják Attila
a "Békehírnök" szerkesztője
Budapest, 1921

BEVEZETÉS (a fenti c. könyvből)

Vannak emberek, akik abban a
téves véleményben élnek, hogy a
Biblia (az Ó- és Újszövetségi Szent-
írás) és a tudomány ellentétben áll-
nak egymással. Ennek oka részben
az, hogy a Bibliát csak felületesen is-
merik, vagy pedig az, hogy a pozitív
(valóságos, tényleges) tudománytól
nem választják el a tudományos el-
méleteket, feltevéseket (hipotézis).

Pozitív, vagyis biztos tudomány
alatt értjük a mennyiségtant, mér-
tant, a fizikának számításán alapuló
részeit, a felismert jelenségeket, azok
nak kikutatott természetét; a csilla-
gászat számtani és mértani részét és
így tovább. Szóval olyan dolgokat,
melyeknek valóságát vagy tünemé-
nyeit pontosan ismerjük.

A többi pedig nagyrészt csak tu-
dományos elmélet, valószínű felte-
vés. Az például, hogy egy domború
lencse megnagyítja a tárgynak sze-
münkbe jutó képét: tudomány.

A BAPTISTA VILÁGSZÖVETSÉG
ötévenként tartja konferenciáját. —
Ebben az évben Toronto-Kanadá-
ban lesz, július 8—13-ig a konfe-
rencia. Ritka alkalom egy ilyen nagy
jelentőségű összejövetelen résztven-
ni. Tudom, hogy annak, aki veszi az
áldozatot és időt, hogy erre a konfe-
rencia eljöjjön, annak felejtethet-
len élménye lesz lelkiekben.

A konferencia utolsó napján, júl.
13-án, a különböző országok küldöt-
tei meglátogatják a környező gyüle-
kezeteket, ezen a napon lesz, csak
vasárnap, a torontói gyülekezet
rámai táborában az ifjúsági konfe-
rencia, erre is jöjjünk el minél töb-
ben.

* * *

AZ AMERIKAI MAGYAR BAP-
TISTA SZÖVETSÉG 1980. július
17-én, csütörtök délután 1:45-kor
kezdí évi országos konferenciáját,
amely július 20-án, vasárnap délbe
fejeződik be.

Gazdag nyári program közösségi
életünkben. Imádkozzunk, készül-
jünk és hisszük, az Úr sok áldásban
fog részesíteni.

Hogy a delej vonzza a vasat s a villa-
mos áram bizonyos körülmények
között delejessé teszi a vasat: tuda-
mány. Hogy a földtől a hold ennyi
meg ennyi távolságban kering, s
hogy a föld maga körül forog, az tu-
domány.

De a föld átalakulási folyamatai-
ról, az égitestek keletkezéséről, az ál-
latok és növények származásáról
szóló felfogások oly tudományos el-
méletek, melyekben sok igaz lehet,
egészben azonban csak feltevések,
melyek néha tarthatatlannak vál-
nak és az illető tudósok felfogásához
képest változnak. A legújabb időben
talán nincs olyan esztendő, amely-
ben valami elmélet romba ne dőlne.
A múlt idő elméleteire rácáfol a
jelen s a jelenre rá fog cáfolni a jövő.
A tudósok rendszerint egymásra cá-
folnak, s ezt tőlük rossz néven venni
nem lehet, mert ezek csak az emberi
okoskodás megbízhatatlanságáról
tesznek bizonyosságot és a bölcs em-
bert alázatosságra intvén, közelebb
hozzák az igazsághoz. A távcső felfe-
dezése megmutatta, hogy a csillagá-
szok milyen ferde úton haladtak, bár
sok megfigyelésük helyes volt; a gör-
cső (nagyító üveg) pedig megmutat-
ta, hogy az orvostudomány előtt még
60 évvel ezelőtt mennyi minden rejt-

ve volt s némely tekintetben helytelen volt a következtetésük.

A bizonytalan elméletek tehát ellenkezhetnek a Bibliával, de a pozitív tudomány soha nem ellenkezhetett vele s nincs olyan tudomány, mely a Bibliára rácsafolni tudna. A Szentírás olyan erős sziklaalapon nyugszik, amelybe beleütközhetnek ugyan a legszilajabb hullámok, de soha megingatni nem fogják.

Egyszer egy ember cáfolni akarta a Bibliát egy egyszerű hívő férfiúval való beszélgetésében és körülbelül így szólt: "A tudomány ellent mond a Bibliának, mert kimutatja, hogy sok százezer év óta létezik a világ, holott a Biblia azt mondja, hogy a világ teremtése óta 6000 esztendő múlt."

Erre az egészen egyszerű hívő ember így felelt: "A Bibliában seholy sincs megírva, hogy hány ezer esztendő előtt teremtett a világ, hanem csak az van megírva: 'Kezdet-

ben teremté Isten a mennyet és a földet.' — Kezdetben, nos hát mikor volt a kezdet?"

Több év előtt egy fiatal jogtudor azt mondta nekem, hogy a Biblia elment mond a tudománynak, mert az van benne írva, hogy Isten első nap teremtette a világosságot és csak a negyedik napon a napot, holott a naptól kapjuk a világosságot.

Én a Kant — Laplaic-féle elméletre figyelmeztettem őt, amely elmélet szerint a Nap képződése előtt már léteznie kellett világosságnak, azaz világító ködöknek. Erre a fiatal jogtudor megadta magát.

A Bibliát támadták, cáfolták; tekintetbe venni nem akarták s ez alatt országok, nemzetek elmúltak, szokások, rendszerek változtak, a tudományos felfogások egymást döntötték le. Ellenben a Biblia megmaradt a maga változatlanágában, folyton nagyobb fénytől körítve és mindig

több komoly és bölcs elmét meghódítva.

Amidőn tehát a lélek mibenlétéről, állagáról, természetéről van szó, mindig a legegyszerűbb és legbiztosabb a Biblia alapjára helyezkedni, ami különben a hívő ember öröme is. A hitetlen embert pedig sem bibliai, sem tudományos alapon nem lehet meggyőzni olyan igazságról, amely az ő érzületének ellent mond. Őtet előbb ki kell hozni ebből az elfogultságról, az pedig csak érzületváltozással történik.

A tudomány szintén nem embereké, hanem Istentől adatott. Sem a mennyiségtan, sem a mértan törvényeit nem az emberek állapították meg, hanem csak felfedezték, mint Columbus Amerikát. Minden igazi tudomány isteni s azért azzal is, mint más jó és kedves adományával, úgy kell sáfárkodnunk, hogy ez az emberiség javára, üdvére és Isten dicsőségére legyen.

"Átadjuk az ilyet a sátánnak" (1Kor 5:5). — *Hogy értelmezsem ezt az Igét?* * * *

Korinthus romlott erkölcséről volt híres. Ott a paráznaságot a pogány vallási kultusz keretében gyakorolták. Némelyek, akik megtérés és újjászületés nélkül lettek keresztyén gyülekezet tagjává, magukkal vitték a pogány szemléletet. Ezek által a "világ" erkölcsi felfogása beszűremlett a közösségbe. Nem minden tag értett ezzel egyet, de a gyülekezet szentségét és létét alapjában megrendítették ezek a szabadelvű keresztyének.

Pál apostol megrendülten értesült arról, hogy mi történt a korinthusi gyülekezetben. Elrendelte, hogy "az ilyen kivetessék" a közösségből. Nagyon veszélyes az, ha egy közösségben könnyen szemet húnynak a bűn felett. A gyülekezet az Úr Jézus akaratára szerint a világban van, de nem szabad, hogy a világ helyet kapjon a gyülekezetben. Mintahogy az nem veszélyes, ha a hajó a tengerben van, a tragédiát az okozza, ha a tenger beáramlik a hajóba.

A gyülekezeti fegyelem alkalmazására ad itt utasítást Pál apostol. A közösség tisztaságát óvni kell, mert a személyes sátán azért csempészi be a közösségbe a maga embereit, hogy végül átvegye a gyülekezet felett az uralmat. Az élő szervezet azzal védekezik, hogy kiveti magából az idegen anyagot.

A gyülekezet a Krisztus teste, a világ pedig a sátán uralma alatt áll az apostoli szemlélet szerint (Ján 12:31, 16:11, ApCs 26:18, Kol 1:13). Átadni a sátánnak tehát azt jelenti, hogy a gyülekezet nem vállal közösséget az ilyennel. Ha a közösségből kivetnek valakit, a sátánnak adják át, mert ezáltal kikerül az Úr Jézus fősége alól.

Ezt a szomorú kötelességet azonban nem szabad érzéketlenül végezni. Az egyházi fegyelemnek a célja nem a büntetés, hanem a megjobbítás. Például amikor Pál apostol arról értesíti Timótheust, hogy Himenéust és Alexandert átadta a sátánnak, ezt a megjegyzést fűzi hozzá: "hogy megtanulják, hogy ne káromkodjanak" (1Tim 1:20). Pál apostol úgy látta, hogy némelyeket csak úgy lehet megmenteni, hogy megvonják tőlük a közösséget.

A gyülekezeti fegyelem tehát egyrészt lélekmentés, másrészt a közösség léteért végzendő feladat.

Gerő Sándor

ÉRTESÍTÉS

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség

1980. július 17—20-ig tartja évi országos közgyűlését

BRIDGEPORT, Connecticutban.

A közgyűlés témája:

**ÜNNEPELJÜK
AZ ÚR JÉZUS KRISZTUS
JELENLÉTÉT
A SZENT LÉLEK ÁLTAL**
(János ev. 16:23.)

* * *

Akinek szállásra vagy a repülőtérrel, autóbusszállomásról az imaházhoz való jövetelnél járműre van szüksége, kérjük írjon a következő címre:

**Rev. George Rowe
1728 Fairfield Avenue
Bridgeport, Ct. 06605**

Telefon: Office: (203) 368-1757
Home: (203) 366-7240

Az evangélium — Isten ereje Rm 1, 16

Az evangélium — kijelentő erő Jn 16, 8—11; Róma 1, 16—17.

Az evangélium — bűnbocsátó erő Mikeás 7, 18—20; Mt 9, 1—8.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:
Dr. Haraszti Sándorné
Alelnök: Fülöp Árpádné
Pénztáros: Kautz Edvinné

Szigor vagy szeretet

Egy angliai házaspárt nagy veszteség ért: három éve hirtelen meghalt egyetlen leánykájuk. Miért ez a nagy veszteség, és keserű fájdalom?

Hogy némi feledést nyerjenek, nagy utazást tettek Keleten. Egy patak partján juh-nyájjal találkoztak, fű azonban alig-alig nőtt ott. A patak másik partján szép zöld legelők voltak és a pásztor át akarta vinni oda juhait. A patak nem volt mély, de a víz oly sebesen zúdult, hogy a juhok féltek, és nem merték követni a pásztort. Az ott állt a patakban és hívta őket, de a juhok nem jöttek.

S akkor a pásztor valami különös dolgot tett: elvette az egyik anyá-állattól a bárányát, és karjain átvitte a másik oldalra. Kicsinyét féltve követte az anya a pásztort, és nem sokára valamennyi juh, a másik par-
ton volt.

A házaspár egyszeribe megértette a leckét, melyre Isten őket tanítani akarta: nem volt kegyetlen a pásztor — szerette juhait. De, mert *nem akarták azt tenni*, ami *szükséges volt*, elvette tőlük a báránykát, és jó legelőre vitte. Kemény dolognak látszott, de szeretetből történt.

És velük nem így cselekedett-e az Isten?

De igen. Elragadta tőlük kedves gyermeküket az égbe, hogy életük arrafelé irányuljon.

Szomorú vagy? Ember nem foghatja fel fájdalmadat? — Van valaki, aki szeret és megért téged. Talán te is azt mondod: ha Ő a szeretet Istene, akkor nem vette volna el tőled azt, aki neked a legkedvesebb, és nem rombolta volna össze az életedet.

Pedig Isten szeret téged. Ha követed Őt azon az úton, amelyen vezetni akar, akkor boldogan mondhatod: Isten szeretet! Ő mindent jól véghez visz. Álmélkodva csodálom szeretetét és bölcsességét!

Magányos juhakolhoz ért a vándor egy este. Az ajtó nyitva volt, így beléphetett. A juhok közt ott ült a pásztor, aki rövid köszöntés után ismét a bárány fölé hajolt, amely nyilvánvalóan betegen feküdt a szalmán.

Mi baja? — kérdezte a vándor. Eltört a lába — felelte a pásztor, miközben lágyan simogatta.

Az idegen tudni akarta, hogyan történt a dolog. A pásztor elmondta: "Én magam törtem el a lábát, mert már nem tűrhettem engedetlenségét. Hónapokon át próbáltam szeretettel jóra bírni, de nem hallgatott szavamra. *Mindig a maga útját járta.* Volt úgy, hogy meredek szik-

láról kellett lehoznom, máskor a szakadék széléről felhoznom. Egyszer csaknem elragadta a sas. A legrosszabb azonban az volt, hogy más juhok is futottak utánna. Nem maradt más hátra, el kellett törjem a lábát, hogy ne tudjon többé elfutni. Először rettenetesen felháborodott, nem evett, és a fejével felém döfött..., de most már alázatosan nyaldossa a kezemet, és figyel a hangomra is. Nemsokára újra járni tud majd... de egyeben biztos vagyok: nem lesz többé engedetlenül juh a nyájamban.

(Az én Pásztorom)

Misszió mezőkről...

BUENOS AIRES

Argentína

Alámerítés. Április 6-án, Húsvét napján sok örömet adott nekünk mennyei Atyánk. A szép számban megjelentek előtt két drága lélek: *Varga János* és kedves felesége *Nidia* és *Torresz Nelida* tettek bizonyosságot Krisztusban való hitükről, alámerítkezésük által. Erre az alkalomra Pla-

tanoszról a testvérek közül többen bejöttek és énekkel, zenével szolgáltak az Úr magasztalására. Igét hirdetett spanyol nyelven Nagy György testvér a platanoszi gyülekezet vezetője. Az Ige alapján rámutatott az alámerítést, a bemerítettkre áldást kért és az Úrvacsorát kiosztotta alulírott, a gyülekezet pásztor.

Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak a kedves két lélekért. Imádkozunk értük, hogy tartsa meg őket az Úr nevének dicsőségére és gyülekezetének áldására. *Pintér Sándor*

* * *

A WELLANDI TESTVÉREK KÖZÖTT

A torontói gyülekezet képviselőtében látogatta meg a Wellandon

élő magyar baptista testvéreket Gerő Sándor lelkipásztor és neje, valamint özv. Werle Henrichné, 1980. május 19-én. Wellandon ma nincs magyar baptista gyülekezet, de magyarok szép számmal élnek ebben a gyorsan fejlődő szép városban. Van két magyar kultúrház, magyar római katolikus és református templom, de a magyar baptista gyülekezet emlékét csak a még élő tagok emlékezete őrizi.

Először özv. Csiki Sámuelné ke-restük fel, aki nagy szeretettel fogadott bennünket. Csiki Sámuel a magyar misszió úttörő munkása volt és a gyülekezet tagja maradt haláláig. id. Bógár Lajos 1923-ban kezdte el itt a lelki munkát a magyarok között. Még abban az esztendőben megalakult a magyar baptista gyülekezet tíz taggal. A közösség legmagasabb taglétszámát 1953-ban érte el, amikor 53 úrvacsorázó tagja volt. Az ötvenes években jelentős irodalmi tevékenységet fejtett ki ez a kis magyar ajkú gyülekezet. Friedrich József lelkipásztor vezetésével, irodalmi tevékenységük egész Kanada területére kiterjedt. Három lapot adtak ki a "Kanadai Hírnök", a "Legyén Világosság" és az "Ifjúsági Vezető" című kiadványokat.

Rövid látogatásunk alatt a következő testvérekkel találkoztunk: özv. Csiki Sámuelné, özv. Tóth Józsefné és fiai Tóth Emil és Tóth Vilmos feleségeikkel és gyermekeikkel; Kish Lajos, neje és Klára nevű leányuk, aki tökéletesen beszéli a magyar nyelvet; Kish Elek és neje, özv. Bógár Lajosné. Felkerestük Azbach Er-

zsébet testvérnőt is, aki az ifjúsági munkában vállalt tevékeny részt az ötvenes években.

őzv. Tóth Józsefné otthonában tartottunk istentiszteletet. Jó volt visszaemlékezni a "szép időkre", amikor még virágzott itt a magyar baptista misszió. Abban az időben Magyarországról is kaptak látogatókat. Itt járt Csopják Attila lelkipásztor, id. Udvarnoki András a Budapesti Baptista Teológiai Szeminárium igazgatója és dr. Somogyi Imre a Magyarországi Baptista Egyház elnöke.

Wellandon van egy súlyos beteg testvérünk, Eiler Ferenc, aki 15 esztendeje fekszik kórházban. Ő a kis magyar baptista gyülekezet karmestere volt. Mikor megkérdeztem, hogy mit üzen az Evangéliumi Hírnök olvasóinak, azt suttogta: "Ne feledkezzenek el a nagy kegyelemről, amit Jézus Krisztus által nyertünk!"

Wellandi testvéreink Istenünk iránti hálával emlékeznek meg az Evangéliumi Rádió műsoráról, amit gyülekezetünk tagja Tóth János testvér vezet, szerkeszt és finanszíroz. Ezt a műsort ők rendszeresen hallgatják és sok áldást merítenek belőle. A magyar baptista misszió Wellandon ma abban nyilvánul meg, hogy hallgatókat toboroznak az Evangéliumi Rádió műsorának. Bár a gyülekezet megszűnt, de a rádiós gyülekezetben még mindig él a wellandi magyar baptista misszió.

* * *

BOLÍVIA

Idézet Cserepka János lelkipásztor misszionárius testvér Hunter-Vadász János testvérnek írt leveléből:

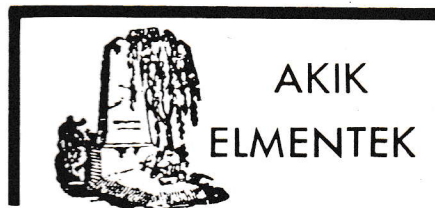
"Talán már hallottátok, hogy az Úr csodálatos módon adta vissza földi életünket, egy teherautó balesetből. Ugyanis, virágvasárnapján gyülekezetek látogatása után a fővároshoz kb. 60–80 km-re levő Kordilera hegyek között, kocsink lezuhant. Mi a sofför mellett ültünk. Hirtelen jött, váratlanul. Az Úr minket meg valami céllal megtartott. Többen meghaltak gyermekek és asszonyok. Mi sebesülten kerültünk a cochabambai kórházba, mások, többen, Oruroba és a helyi kórházba kerültek. Ma már hála érte a többi sebesültek szépen hazakerültek a kórházakból, mint mi is, már hetek óta itthon vagyunk. Lassan lábadozunk, a sebeink is gyógyulnak. Mar-

gitkám fizioterápiára jár, még a feje és a nyaka éjszaka eléggé fáj. Nappal már lassan dolgozgat és ápol engem. Nekem deréktól a fejemtetejéig merevítő gipszet tettek, mert a nyakcsigolyám elcsúszott egy kicsit és az egyik gerinc csigolyám eltörött, a hátam közepe tájt. Testi, éles fájdalmaink szűnőben vannak, de a szívünk sebe az, melyen sajog azokért, akik hiányoznak az ő szeretteik közül, azaz azokért, akiknek hiányoznak az otthonaikból azok, akiket szerettek. Tudjuk, hogy it is amikor a hírt meghallottátok, az Urat kértétek, hogy legyen vigasztalónk és gyógyítónk. Nagyon köszönjük, érez-

zük, hogy nagyon sokan imádkoznak értünk, amire szükségünk is van.

Az orvosom szerint május 30-án a gipszet leveszi, és még 2 hétig (minimum) fizioterápiát kell vennem. Június 16-a tájt szeretnénk az új munkahelyünket elfoglalni. Ez Bolívia egyik kisvárosa, az argentinai határ mentén. Nagyon szeretnénk már a helyünkön lenni és áldás lenni. Addig is türelmesen és alázatos szívvel megpróbáljuk Tőle kapott erővel a poharunkat kiüríteni."

Imádkozzunk naponként Cserepka testvéreinkért, "mert igen hasznos az igazak buzgósgágos könyörgése".

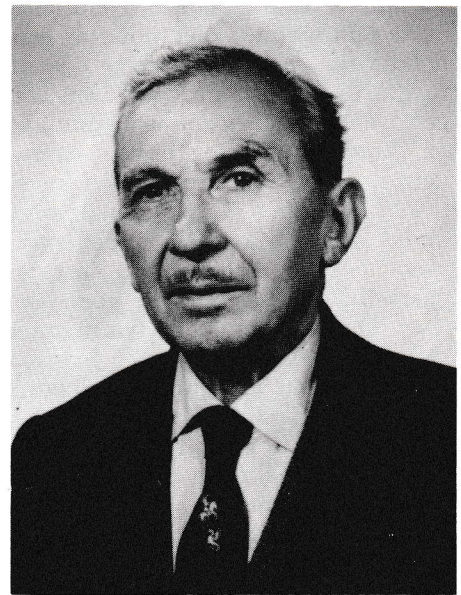

CSÁNYI LAJOS
1893 – 1979

Buenos Aires, Argentína

Szomorú szívvel jelentjük, hogy egy kedves testvérrel kevesebben lettünk. Csányi Lajos testvérünket, hosszú, súlyos szenvedés után 86 éves korában, 1979. szeptember 14-én szülötta el közülünk az Úr.

Csányi testvér 1893. február 28-án született Pacsiron (Magyarország – most Jugoszlávia). Kedves feleségével Szécsényi Erzsébettel az Úr Jézust szívükbe fogadták, mint személyes Megváltójukat 1934-ben és még az évben hitű vallomásra alámerítette őket néhai Weggeszer Péter Pacsiron. 45 éven át mind a ketten hűen és buzgón szolgálták Megváltójukat. Néhány évig gondnokai voltak a Jugoszláv Baptista aggménháznak Novi Sadon (Újvidék). 1963. március 31-én Buenos Airesbe érkezett, ő harmadszor, de most nem egyedül, hanem kedves feleségével és Tibor fiukkal, és mindjárt tagjai lettek a Buenos Aires-i Első Magyar Baptista Gyülekezetnek. Csányi testvér e világi értelemben szegény ember volt. Kétkezi munkás. De gazdag volt jócselekedetekben. Példás adakozó volt, adakozásával igazolta, hogy hiszi azt, amint megvan írva: "...aki bőven vet, bőven is arat" (Kor. II. 9:6). Nagyon szerette az Úr gyermekeit és az Úrnak házát. Az

összejöveteleken mindig törekedett megjelenni. Amikor már nem volt ereje felmenni az autóbuszra, a misszióautóval elmentem érte vásárnapokon, behoztam a gyülekezetbe és a tisztelet után hazavittem. Ilyenkor mindig nagyon boldog volt. Az utolsó hónapokban sokat szenvedett. Felesége hűségesen ápolta éjjel-nappal, akivel 49 évet és 8 hónapot éltek együtt házasságban. Megosztottak egymással bánatot és örömet. Az Úr megelégette gyermekének, Csányi testvérünknek szenvedéseit és szeptember 14-én magához hívta. Temetése szeptember 15-én volt. A háznál és a temetőben alulírott hirdette az Úrnak vigasztaló szavait. Csányi Lajos testvérünk sokáig emlékezetünkben marad.

Az Úr legyen vigasztalója kedves feleségének, Tibor fiának, menyének és két kis unokájának.

Pintér Sándor

„Ne félj te kicsiny nyáj”

Lk 12:22—32.

Mi emberek, mivel könnyen halmába keríti lelkünket a félelem, gyakran bátorításra szorulunk. Ezt látta az Úr Jézus a tanítványoknál is, akiknek a szívét aggodalom és félelem töltötte el. A félelem abból adódik, hogy a magunk erejére akarunk támaszkodni, amely véges, és sokszor cserben hagy, holott Istenre kellene hagyatkoznunk hittel és teljes bizalommal, mint a Zsoltáros, aki elmondhatta: „Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?”

Valóban, ha Jézus maga bátorít és mondja: „Ne félj!” — akkor nincs semmiféle ok a félelemre. Nem lehet ok a mindennapi élet gondja, sem nélkülözés, sem a megszerzett javak megtartása. Jézus gazdag lévén szegénnyé lett . . . és ebben benne van az, hogy ha Mesterünkhöz hasonlóan nekünk is szegénységben kellene élnünk ezen a világon, akkor sincs okunk az aggodalomra és félelemre, mert Istenre hagyatkozva megtapasztalhatjuk naponkénti gondviselését. Ő mint mennyei Atya magára vállalta sorsunkat, csak bízunk Benne, és ne akarjunk a magunk erejére támaszkodva élni, dacosan ellenállva az Ő akaratának, áldozatos szeretetének, mint hálátlan és engedetlen gyermekek, akik elmenekülnek a szülői ház oltalmazó szeretetének légköréből.

Jézus úgy élt ezen a földön, hogy nem volt hová lehajtania fejét, vagyis nem volt saját háza, amit magának mondhatott volna. Mégsem volt elkeseredve, hanem bízott Istenben. Erre akar bennünket is megtanítani. Bár ellenségei szemére vetették, mikor a kereszten függött: „Bízott Istenben, mentse meg most Őt ha akarja” (Mt 27:43), megszégyenülten kellett meglátniuk, hogy amit ők gúnynak szántak az bizonyágtétel volt arról, hogy nem hiába bízott, mert Isten feltámasztotta Őt a halálból dicsőségesen a mi megigazolásunkért.

Ez a földi élet csak átmenet szegénynek gazdagnak egyaránt. Sohse aggódjunk amiatt, hogy másoknak talán több jutott a földi javakból, mint nekünk. Elégedjünk meg azzal,

hogy kegyelmet nyertünk, és Isten Atyánkká lett az Úr Jézus Krisztusban, mert ez mindennél több. Ha olykor mégis elővenne az aggodalom kísértése, énekeljük boldogan: „Atyám a mennyben folyvást vigyáz rám, vezérli hajócskám nappal s éjszakán”. Azt mondja a Zsoltáros: „Mégvénhedtem, de nem láttam, hogy kenyérekéregetővé lett volna az igaz”. Ne féljünk hát mi sem, kenyérgondunkat magára vállalta a mi mennyei Atyánk.

Nincs okunk félni a betegségektől sem. Bár Jézus megmondta: „E világon nyomorúságtok leszén, . . . és ebbe beletartozik a betegség nyomorúsága is, de hozzátette a biztatást, én meggyőztém e világot”. Nekünk olyan Megváltónk van, aki nemcsak bűneink terhére vette magára, hanem betegségeinket Ő viselte, fájdalmainkat hordozó . . . és az Ő sebei-vel gyógyulánk meg” — mondja már Ésaías próféta. Nincs az a betegség és nyomorúság, amelyből meg ne szabadíthatna. Példák ezrei bizonyítják, hogy Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz. Nemcsak egykor gyógyított, hanem ma is meggyógyulhat mindenki, aki hittel kéri Őt. Boldog megtapasztalással mondhatjuk: „Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól.

Jézus arra int, hogy akkor se féljünk, ha látszólag kicsiny az a nyáj, ahová tartozunk, mert kevesen követik Jézust igazán. Nem a létszám dönti el, hogy kik a boldogok. A széles úton sokan járnak, a keskeny úton kevesen. Mégis, a keskeny út visz az örök életre és nem a széles. Egyszer Sziria királya hatalmas sereget küldött Elizeus próféta elfogatására. Az éj leple alatt körülvették a várost, ahol a próféta tartózkodott, s mikor Elizeus szolgája reggel meglátta az ellenség táborát, jajveszékelni kezdett. A próféta azonban így bátorította: „Ne félj, mert többben vannak, akik velünk vannak.” S miután Elizeus imádkozott, az Úr megnyitotta a szolga szemeit, hogy lássa, milyen hatalommal őrzi szolgálainak életét. Csak látszólagos a hívők kisebbsége. Egy ember Istennel mindig többségben van. Gondoljunk Pál apostolra, mikor egyedül kellett

megállnia a császárok és királyok előtt. Vagy Luther Mártonra, a nagy reformátorra, aki bátran kiállt és azt mondta: Itt állok, másként nem tehetek, Isten engem úgy segítjen! Ellene volt a hatalmas egyház, de nem árthatott neki. Isten a maga ügyét győzelemre vitte általa. Ha mi engedelmes gyermekei vagyunk Istennek, az Ő országát és annak igazságát keressük, akkor nincs okunk a félelemre, még ha kevesen volnánk is, a világ fiai pedig sokan. Jézus biztosít minket arról, hogy: „Tetszett az Atyának, hogy azoknak a keveseknek adja az Ő országát, akik hisznek Benne.”

Sok embert visszatartott már Jézus követésétől az ellenség gúnyolódásától való félelem. Tudjuk, hogy nem lehet nagyobb a tanítvány Mesterénél, Jézus pedig vállalta a gúnyt, a megvetést, a szidalmakat úgy, hogy nem viszonzta azt szidalommal, hanem imádkozott azokért, akik gúnyolták és csúfolták Őt. Mindig megvolt a kísértése annak, hogy meghátráljon egy-egy hívő, ha csípős megjegyzés, gúny éri ismerősök, régi barátok vagy rokonok részéről azért, mert komolyan veszi Jézus szavait, aszerint akar élni és nem úszik az árral a világ szerint. A felületes, látszatkeresztényeknek nem kell félni attól, hogy kigúnyolják őket hitükért. De, aki fontosabbnak tartja az Isten országát és annak igazságát a földiekénél, annak vállalni kell a gúnyt és megvetést is.

Bátorság kell Jézus követéséhez. A félelem megbénít és cselekvésképtelenné tesz. Megfigyelhetjük gyermekeknél, hogy ha van közöttük egy félénk, azt mindegyik bántja. De a bátor gyermek előtt még a rosszakaratók is megtorpannak.

Mikor az ifjú Józsué átvette Mózes-től Izrael népének vezetését, Isten így szólt hozzá: „Csak légy bátor és igen erős!” Az Úr Jézus ajkáról felénk is ez a biztatás hangzik: „Ne félj, te kicsiny nyáj!” Jézus nemcsak biztat, de Szentlelkét is adja, csak kérni kell. A tanítványokat is a Szentlélek ruházta fel mennyei erővel, bátorsággal és így lettek Isten országának munkásai.

Kérjük Szentlelket, hogy bátor követői és bizonyágtevői lehessünk Krisztusnak, elnyerhessük a mi mennyei örökségünket.

Gerő Sándorné

ENGLISH SECTION

MAY AT BETHESDA

The month of May in Florida is one of the nicest of the year. It is a time when plant life is once again in its fullest bloom and all of nature shouts out its praises to the God of our entire Universe. I am reminded of David's Psalm of praise as we find it in Psalms 145:10, "All thy works shall praise thee—".

In May, we still hosted many guests from far and near. These visits are a further indication of the love and concern of dear friends. We were happy to see and host the following people throughout the month: The Bacso sisters from Wadsworth, Ohio, Ellie and Ida Reiss from New York City, Helen Schoper and Nancy Smith from Huntsville, Ala., Bill Bruk from Bridgeport, Conn., Gus and Grace Tatter from Leesburg, Fla., Gus was very kind to our residents by providing them with a fine concert on our new (used) piano. In addition we were visited by Al and Kay Nagy from Holiday, Fla., and Iggy and Irene Fekete from Winter Haven, Fla. It is always such a joy to see these old friends. Some are first generation members of our Hungarian Baptist Union, while others are second and third generation members who still have an affinity toward the services that Bethesda is providing for our aging citizens. We want to thank all of our friends who stop in to see us whenever they are in our vicinity. We both gain much from these friendly visits and we are encouraged by your interest in our work. We now have a total of 62 residents from almost every state of the Union. These residents receive loved ones and visitors from their home states and therefore we are called upon constantly to host many friends. It is with pride that we can say that almost without acception we are commended for the condition of our Home and for the loving care that we provide for its residents.

On May 21st, I received, in the name of our Home, a special citation from our Mayor's Citizens Assistance Committee, a Property Improvement Award for being one of

those businesses that have distinguished ourselves by the outstanding way we have improved the appearance of our property. This was no small accomplishment since we have approximately 16 acres of land and but two maintenance men to do all of the needed maintenance chores. In receiving the award I thanked them in the name of our Home and Union for their kind consideration. I also thanked the City for their help in providing us with excellent police and fire protection. We have been blessed by God and we try hard to be a good and responsible neighbor.

During the course of this month we were fortunate enough to be gifted a very fine looking 1973 Cadillac by one of our local businessmen. Needless to say, we were very happy to receive it and we expressed our thanks to the donor gratefully. Of course, one might ask, what need we have for a Cadillac during these times of high gasoline prices. The answer is that we do not need a third car when we already have two station wagons. But we did have a dire need for a small pick up truck to help us haul the 101 things that we do haul during the course of the year. Thus, we promptly traded the Cadillac to a man who had no further use for his pick up truck. As a result, we now have in our possession a very good 1973 GMC pick up truck for which we did not pay even one cent. This is further proof that the Lord provides if we remain faithful to Him.

We have an on going program of activities for our residents. Each Friday afternoon, Irma Fulop *Matrai* conducts a class in Bible study for our residents. What a joy it is to see 25 to 35 people seated around the table expounded on the word of God. We have in attendance some friends from our community and members of our church. This is one of the outstanding activities at our Home. How we wish and pray that all of our residents would attend and take part in this activity. We can but plant the seed and only God can provide the harvest.

On Memorial Day, we joined our church brethren in our annual out-

door Memorial Day picnic. This has been our habit for the past seven years. It is enjoyed by our residents, friends and the members of our church. What a joy it is to fellowship together with God's people. Songs, prayers, good food, games and a good time was had by all.

Our building project is coming along quite nicely. Most of you know that we are adding a small wing to house a library, a beauty shop and two public restrooms. The addition is up, the roof is on and the windows are in. Our rough plumbing and electrical work is also done. We are now waiting for the heating and air conditioning contractor to do his part of the job. We will then do the balance of the work ourselves. We had been extremely fortunate to have Mr. Albert Balogh (Los Altos, CA) with us during the winter months. He was primarily responsible for the erection of the building up to its present state. He has now left us to return home, but his handiwork remains with us and will remain for many years to come. We thank God for providing us with men like Mr. Balogh. He joins a list of many others who have given unstintingly of their time, money and energies for the building of our Home and to the Glory of God. His labors, along with the labors of so many others reminds me of that beautiful Hungarian hymn, "*Más fogja élvezni kezed munkáját, nem te fogsz aratni ki vetetted*" — "Others will enjoy your handiwork, you will not harvest that which you have sown."

With the ending of May, your Home closes another fiscal year of operation. As I sit and reflect upon our accomplishments, I am moved to thankful prayer by the way God has blessed us. He has given us a good staff of employees, he has placed into our hands for loving care some of his children who are frail, sick and discouraged. He has provided us with beautiful friends such as you all are. He has given us enough strength for each day of our labors. He has sustained our bodies with good food and drink and He has even given us joys beyond understanding. He has given to us everything that we need to live a reasonably secure life. And yet, as I reflect on all of what He has given, I

wonder if you and I have done enough for Him. Let us ponder on this matter. God bless you all.

Sincerely,

Ernest J. Kish

* * *

**BETHESDA
BAPTIST RETIREMENT HOME
CONTRIBUTIONS — MAY, 1980**

Mr. and Mrs. Alex Hollander, Cape Canaveral, Fla. \$50.00; Hungarian Baptist Church, New York City, NY \$55.00; Mr. and Mrs. Alexander Nagy, Holiday, FL 10.00; Mr. Alex Raduly, Palm Bay, FL 10.00; Mr. and Mrs. Steve Pirigyi, Sunnyside, Long Island 25.00; Mrs. Rose Sas, Palm Bay, FL 10.00; Mrs. Julia Smenyak, Palm Bay, FL 10.00; Mrs. Julia and Margaret Vargo, Hemet, CA 10.00; Mrs. Margaret Mobley, Palm Bay, FL 25.00; Mrs. Nancy Hill, Westport, CN 100.00; Mr. and Mrs. Elmer Kish, Fairfield, CN 300.00; Bethesda Baptist Church, Palm Bay, FL 85.00; Mr. and Mrs. John Sebestyen, Sr., Cleveland, OH 50.00; Mrs. Margaret Nemeth, Palm Bay, FL 10.00; Mr. and Mrs. Adam Eifert, Sr., Vero Beach, FL 100.00; Misses Ida and Ellie Reiss, New York City, NY 35.00; Mr. and Mrs. Ernest J. Kish, Palm Bay, FL 30.00; Ladies Convention, Hungarian Baptist Union of America 300.00; Drs. Alexander and Rosalie Haraszti, Stockbridge, GA 100.00; Mr. and Mrs. Henry T. Smith, Jr., Huntsville, AL 50.00. — **Total: \$1,365.00.**

**AMERICAN HUNGARIAN
BAPTIST UNION RECEIPTS
FOR THE MONTH OF MAY 1980**

Home Mission: Alhambra Baptist Church, Cal. \$400.00; Mrs. Vilma Albright, N. Versailles, Pa. 20.00; Bethesda Retirement Home, Fla. 150.00; Bethesda Church, Palm Bay, Fla. 100.00; Louis Drescher, Cleveland, Ohio 45.00; First Baptist Church, Detroit 250.00; Frank Schaffer, North Bay, Ont., Canada 100.00; Mrs. István Szücs, Toronto, Canada 60.00; Hung. Bapt. Women's Convention, Helen Kautz 100.00. — **Total: \$1,225.00.**

*

Special Mission: Bethesda Church, Palm Bay \$35.00.

*

Travel Fund for Mr. and Mrs. Pinter: Rev. M. Major, Cleveland \$10.00; Hungarian Baptist Women's Convention 100.00. — **Total: \$110.00**

*

Literary Fund: Treasurer, Gospel Messenger \$619.00.

Louis Drescher, Treasurer

CORRECTION

In our number 9 of May 1, 1980 issue, on page no. 7, the date of covering the Statement of Receipts and Disbursements for the American Hungarian Baptist Union had been omitted.

The period covered by the Statement is

June 1, 1979 through Feb. 29, 1980

NEWS

**HUNGARIAN BAPTISTS
REJOICE IN
NEW BUILDINGS**

Budapest, Hungary — "The Lord gives a dwelling-place to his people." This is also true in Hungary, and true today. The Lord created those favorable circumstances that made it possible for a fellowship of believers having 400 places for worship to start and continue 57 building projects last year. Nothing like this had happened for decades.

Several conditions led to the need for so much construction. For one thing, church buildings and parsonages dating from the early decades of this century were built under poor circumstances. Also many buildings had been damaged by floods, underground water, and earthquake, for instance at Békés. On the other hand, urban renewal required that one chapel be rebuilt on a new site to fit into the modern neighborhood. Our old structures could not be called "historic buildings". In many places the congregations had outgrown their old buildings.

Among the favorable conditions we must mention that generosity of our brethren. Many of them are devoted tithers. Their generosity, however, is promoted by the fact that in our country everyone can work in a job most suitable for him or her. Furthermore, the authorities have recognized the reasons for new buildings. Our Church is no longer considered as a sect and can wisely utilize the equal rights with other demoninations, granted by a bill of 1947.

Church buildings and parsonages are being built in those cities where we never had such buildings, in the so-called socialist cities, like Kazincbarcika, Komló or Tatabánya. In Vác, a Roman Catholic pontifical see, after many futile attempts from the beginning of this century, we now have an opportunity to build a chapel. In Székesfehérvár, the ancient city of the first Hungarian kings, the Baptist congregation has only limited quarters, transformed from a family house. In the near future, however, it will have a new chapel at a new neighborhood. In Budapest we have nineteen congregations, and seven of them have building projects under way. For example, at Újpest an important music center is being built. The Budafok, Pestlőrinc, and Pestimre congregations are building completely new chapels.

Renovations, repairs, modernizations to some extent are needed or are under way in most of the congregations in our country. The rebuilding and extension of our two Old People's Homes require a lot of sacrifices.

Our Hungarian Baptist people are willing to sacrifice. The congregations share the joy of physical work, and the value of voluntary work amounts to a large part of the building cost. Recently, however, so many congregations needed financial assistance that our domestic resources were not enough. Therefore we were ready to accept the assistance of our foreign brethren as a help provided to God.

As our older buildings remind us of believers who stood fast for the gospel in the past, we hope and pray the new ones can be used to glorify God in the modern world.

E. B. P. S.

THIS IS KNOW

*I do not know what next may come
Across my pilgrim way;
I do not know tomorrow's road,
Not see beyond today
But this I know — My Savior knows
The path I cannot see;
And I trust Him wounded hand
To guide and care for me.*

*I do not know what may befall,
Of sunshine or of rain;
I do not know what may be mine,
Of pleasure and of pain;
But this I know — My Savior knows,
And whatso'er it be,
Still I can trust Him love to give
What will be best for me.*

*I do not know what may await,
Or what the morrow brings;
But with the glad salute to faith,
I hail its opening wings;
For this I know — that My Lord
Shall all my needs be met;
And I can trust the heart of Him
Who has not failed me yet.*

By E. MARGARET CLARKSON